

۲۰۱۸/۰۲/۲۷

حنیف رهیاب رحیمی

به مناسبت ششمین سالگرد وفات هنرمند محبوب کشور ظاهر هویدا

ظاهر هویدا خواننده و آهنگساز توانمند افغانستان بود، وی روز چهارشنبه نهم حوت سال ۱۳۲۳ خورشیدی یا ۲۸ فیبروری ۱۹۴۵ در ولایت دایکندی چشم به جهان گشود. پدر وی، اسماعیل مایل، اهل شعر و فرهنگ و صاحب ذوق بود و در اتاق های تجارت کار می کرد. او مدتی را در شهر مزار شریف با بستگان خود سپری نمود تا آنکه پدرش چشم از جهان فرو بست. ظاهر با برادران خود کبیر و منیر و مادرش به کابل رفتند. در کابل مادر شغل خیاطی را در اعمال خانه اردو فرا گرفت و از این طریق روزگار بخور نمیری را سپری می کردند.

ظاهر در سن ۹ سالگی به مکتب رفت. او به دلیل ناتوانی اقتصادی نتوانست زودتر وارد مکتب شود. او تا صنف نهم را در لیسه استقلال درس خواند سپس برای ادامه تحصیل در سال ۱۹۶۶ (میلادی) به مسکو رفت و پس از

آموختن زبان روسی وارد هنرستان عالی موسیقی چایکوفسکی شد. در سال ۱۹۷۱ (میلادی) پس از تکمیل تحصیلاتش به کابل بازگشت و در رادیو کابل مشغول کار شد. هویدا در سال ۱۳۵۱ (خورشیدی) برای تحصیل موسیقی به ایران رفت.

هویدا در طول حیات خود حدود ۳۰۰ آهنگ را ثبت کرده است. او وقتی که پنج ساله بود علاقه مند به موسیقی شد و پدرش همان وقت که در بلخ کارمند دولت بود، برای آموزش او و برادرش کبیر هویدا معلمی استخدام کرد. این اساس آموزش موسیقی او شد. ظاهر در سن ۷ سالگی نواختن هارمونی را فرا گرفت و در سن ۱۶ سالگی در کنسرت های لیسه استقلال شرکت داشت و سپس با رادیوی افغانستان همکاری خود را آغاز نمود.

نخستین کارها و برآمد ظاهر هویدا بر صحنه های رسمی موسیقی افغانستان، از رنگین کمان اسرار آمیز و رؤیایی بیتل ها و جاذبه موسیقی دهه شصت میلادی متأثر بود. در سال ۱۳۴۲ نخستین ارکستر آماتور را در افغانستان پایه گذاری کرد.

هویدا و آماتوران آن وقت کابل، ترکیب سازبندی گروه و حتی طرز لباس پوشیدن را، تا حدودی از بیتل ها برداشته بودند. آنها همه اهل مکتب و قلم بودند و با نوعی دید روشنفکرانه به زندگی نگاه می کردند. آماتوران برای نخستین بار موسیقی را در میان خانواده های روشنفکر کابل وارد کردند و آغاز فصل جدیدی در تاریخ موسیقی معاصر افغانستان شدند که در ایجاد موسیقی پاپ افغانی نقش به سزایی داشت.

در سال ۱۳۵۱ خورشیدی او برای تحصیل موسیقی به ایران رفت و در برنامه تلویزیونی فریدون فرخزاد (سلام همسایه)، ترانه کمر باریک من، سروده ابوالقاسم لاهوتی را اجرا کرد که سپس بسیاری از خواننده های ایرانی و تاجیک آن را اجرا کردند و تا کنون مردم ایران این ترانه را به یاد دارند.

ظاهر هویدا دو دهه بعد در دهه شصت خورشیدی گروه باران را ایجاد کرد.

او در سال های ۱۹۹۰ به کشور آلمان پناهنده شد و مدت ۱۷ سال را در کشور آلمان گذراند و در آن دیار به کارهای هنری خود ادامه داد.

هویدا بیش از پنجاه سال برای حرفه ای ساختن هنر موسیقی در افغانستان تلاش کرد. کم می خواند ولی توجه داشت هر اثرش یک قطعه ماند.

روانش شاد و یادش گرامی باد.

بیانید این شعر زیبای "امیر خسرو دهلوی" را که با آهنگ زیبایی خوانده است با هم بشنویم و لذت ببریم و لحظاتی به یادش باشیم

<https://www.youtube.com/watch?v=nAp2R-7eyU>

خبرم رسیده امشب که نگار خواهی آمد سر من فدای راهی که سوار خواهی آمد
به لبم رسیده جانم، تو بیا که زنده مانم پس از آن که من نمانم، به چه کار خواهی آمد

غم و قصه فراق بکشد چنان که دانه
منم و دلی و آهی ره تو درون این دل
همه آهوان صحرا سر خود نهاده بر کف
کششی که عشق دارد نگذاردت بدینسان
اگرم چو بخت روزی به کنار خواهی آمد
مرو ایمن اندر این ره که فگار خواهی آمد
به امید آن، که روزی به شکار خواهی آمد
به جنازه گر نیایی، به مزار خواهی آمد

به یک آمدن ربودی، دل و دین و جان خسرو

چه شود اگر بدین سان دو سه بار خواهی آمد

امیر خسرو دهلوی "دیوان اشعار"

